

ROMEINEN

5:1-11

de weldaden van de rechtvaardiging door het geloof: vrede met God, toegang tot genade en hoop op heerlijkheid

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/romeinen/5-1-11

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Rechtvaardiging als nieuw uitgangspunt	3 min	4
2	Drie dingen waarin wij roemen	2 min	6
3	Vrede met God door verzoening	2 min	7
4	De vredesvoorwaarden van de sterkere Koning	4 min	7
5	Toegang tot Gods overvloedige genade	3 min	9
6	Genade bekwaamt tot goede werken	3 min	11
7	Paulus' arbeid door Gods genade	2 min	12
8	Geestesgaven als genadegaven	3 min	13
9	Genade door woorden en Christus' volheid	5 min	14
10	Genade vinden en ontvangen door geloof	3 min	17
11	Genade op het moment van beproeving	5 min	19
12	De hoop op Gods heerlijkheid	2 min	21
13	Door lijden heen naar heerlijkheid	3 min	23
14	Verdrukking vormt karakter en hoop	2 min	24

15	Gods liefde in ons en voor zondaars	3 min	26
16	Veel meer behouden na verzoening	2 min	27
17	Roemen in God om de verzoening	2 min	29
	Om verder te lezen		30

1

Rechtvaardiging als nieuw uitgangspunt

We zitten in Romeinen hoofdstuk 5. Ik heb al gezegd dat ik persoonlijk geloof dat Romeinen 1 tot en met 5 het wezenlijke betoog van de brief aan de Romeinen bevatten. Maar er blijft veel onverklaard, en dat wordt dan behandeld in verduidelijkende hoofdstukken over dingen die onverklaard of voor misverstand vatbaar zijn, verderop in het boek.

Paulus is dus, in zekere zin, gekomen tot wat een voorlopige conclusie lijkt te zijn, want tot nu toe heeft hij de hele tijd de leer van de rechtvaardiging door het geloof verdedigd. Nu begint hij met die conclusie als uitgangspunt. Dat wil zeggen: hij heeft de argumenten opgebouwd vanuit andere uitgangspunten, die leiden tot de conclusie dat rechtvaardiging door het geloof geschiedt. Die conclusie wordt nu voldoende vaststaand geacht om als uitgangspunt te dienen voor verdere nieuwe gedachten — omdat dit waar is, zijn deze andere dingen ook waar. Hij zegt dan:

Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus.

ROMEINEN 5:1

en dat behandelt hij niet langer als iets dat nog bewezen moet worden. Dat is iets waarin jij nu met mij meegaat. Je bent tot nu toe met mij meegegaan. Je weet dat we gerechtvaardigd zijn door het geloof.

Door Hem hebben wij ook de toegang verkregen door het geloof tot deze genade waarin wij staan, en wij roemen in de hoop op de heerlijkheid van God. En dit niet alleen, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, omdat wij weten dat de verdrukking volharding teweegbrengt, en de volharding ondervinding en de ondervinding hoop. En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons gegeven is. Want toen wij nog krachteloos waren, is Christus op de bestemde tijd voor goddelozen gestorven. Want bij hoge uitzondering zal iemand voor een rechtvaardige sterven; hoogstens immers heeft iemand de moed om voor de goede mens te sterven. God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn. Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, hoeveel te meer zullen wij, nu wij verzoend zijn, behouden worden door Zijn leven. En dit niet alleen, maar wij roemen ook in God, door onze Heere Jezus Christus, door Wie wij nu de verzoening ontvangen hebben.

ROMEINEN 5:2-11

Dit hele gedeelte vormt een eenheid op zich, en het is in wezen de conclusie van het voorgaande betoog. Na dit punt komt er een geheel ander onderwerp, namelijk de vergelijking en het contrast tussen Adam en Christus. Maar dat slaat een heel andere richting in dan waar we tot nu toe zijn geweest.

2

Drie dingen waarin wij roemen

Hier zien we een zekere eenheid door dit hele gedeelte heen, omdat erin wordt gesproken over hoe we ons verheugen. In vers 2 verheugen we ons in de hoop op de heerlijkheid van God. Ook in verdrukkingen, in vers 3. En ook in vers 11, in God. In de Engelse vertaling wordt dit woord in vers 2 en 11 weergegeven met 'rejoice', en in vers 3 met 'glory'. Maar het is hetzelfde Griekse woord, en het had net zo goed overal met 'rejoice' vertaald kunnen worden, of overal met 'glory', of wat dat betreft overal met 'boast', want het is hetzelfde Griekse woord dat in hoofdstuk 3, vers 27, vertaald is met 'boast':

Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door welke wet? Van de werken? Nee, maar door de wet van het geloof.

ROMEINEN 3:27

De Joden roemden in God. De Joden roemden erop dat ze beter waren vanwege de wet, vanwege de besnijdenis. Maar hun roem was leeg, want ze roemden in iets wat ze zelf gedaan hadden. Ook wij roemen, maar we roemen niet in onszelf. Wij roemen in God, in wat Hij gedaan heeft. Roemen betekent hier dus niet dat je ergens de eer voor opeist. Wanneer mensen roemen, eisen ze meestal de eer voor iets op. Het idee van roemen heeft hier meer te maken met dit: dit is ons roemen, dit is onze vreugde, dit is ons vertrouwen. Dit is waarop we rekenen en waarover we ons verheugen.

En zo gaat dit gedeelte over drie dingen waarin we roemen, of waarin we ons verheugen, of waarop we ons beroemen. We roemen in de hoop op de heerlijkheid van God. We roemen ook in onze verdrukkingen. We roemen in God Zelf, dat Hij onze God is.

3

Vrede met God door verzoening

Hij begint dus met te zeggen dat dit allemaal is omdat we gerechtvaardigd zijn door het geloof. Omdat we gerechtvaardigd zijn, ongeacht door welk middel, hebben we vrede met God. En aan het einde van vers 11 zegt hij:

Nu hebben we de verzoening ontvangen. Verzoening en vrede zijn hetzelfde begrip. Verzoening is het herstel van vrede tussen partijen die van elkaar vervreemd waren. Mensen die vervreemd zijn, hebben geen vrede met elkaar. Wanneer de vrede in de relatie hersteld wordt, is er verzoening.

Dit hele gedeelte wordt dus omsloten door het feit dat onze rechtvaardiging bij God vrede tot gevolg heeft. Dat wil zeggen: vrede met God. Een herstelde relatie met God. Dat suggereert dat onze eerdere relatie met God allesbehalve vrede was. We waren in oorlog met God. Misschien waren we ons daar niet zo bewust van, maar het was wel zo. Want God is een Koning. God heeft aanspraak gemaakt op Zijn koninkrijk, of eigenlijk moeten we zeggen: op de dingen die Hij geschapen heeft. En zodra we ons niet onderwerpen aan Zijn koningschap, verzetten we ons tegen Zijn koningschap en doen we onze eigen aanspraak gelden. Wanneer twee koningen allebei hun koningschap doen gelden over hetzelfde gebied, betekent dat oorlog. Op mijn leven heeft God aanspraak. Hij is mijn Koning. Daar staat Hij op. Maar zolang ik probeer mijn eigen koning te zijn, verzet ik me tegen Zijn aanspraak om koning te zijn, en dus ben ik in oorlog met God. Er is spanning.

4

De vredesvoorwaarden van de sterkere Koning

Nu, je wilt niet in oorlog gaan met iemand als God. Je wilt je gevechten zorgvuldig kiezen. Bedenk wat Jezus zei:

Of welke koning die een oorlog in gaat om te strijden met een andere koning, gaat niet eerst zitten om te beraadslagen of hij bij machte is met tienduizend man tegemoet te gaan die met twintigduizend man tegen hem optrekt?

LUKAS 14:31

En zo niet, dan stuurt hij, als de ander nog ver weg is, een gezantschap om te vragen wat de vredesvoorwaarden zijn.

LUKAS 14:32

Dit staat in Lukas 14. Het is het gedeelte waar Jezus spreekt over het overwegen van de kosten voordat je discipel wordt. Hij geeft het voorbeeld van een koning die hoort dat hij wordt aangevallen. Hijzelf heeft tienduizend soldaten. De vijand heeft er twintigduizend. Wat ga je daaraan doen? Je moet met je raadslieden om de tafel gaan zitten en zeggen: kunnen we hem verslaan? Zijn onze tienduizend man betere strijders dan de twintigduizend die hij heeft? Zo ja, laten we dan uittrekken en de strijd aangaan. Maar zo niet, dan kunnen we beter iemand sturen om de witte vlag te zwaaien, zodat we niet worden weggevaagd. Laten we dan gewoon vredesvoorwaarden opstellen, een wapenstilstand sluiten, ons aan hem overgeven, ons overgeven. Dat is wat Jezus zei dat het geval is.

En in zeker opzicht denk ik dat Zijn bedoeling daar in Lukas 14 is dat wanneer we overwegen discipel te worden, we ons aansluiten bij de Koning wiens strijdkrachten in de minderheid lijken te zijn, en we ten strijde trekken tegen een koning die een groter leger lijkt te hebben. De duivel lijkt meer aanhangers in zijn leger te hebben dan God. Gods leger is hier kleiner. Als we echter de engelenlegers meerekenen, dan geldt zoals Elisa zei:

Hij zei: Wees niet bevreesd, want die bij ons zijn, zijn méér dan die bij hen zijn.

2 KONINGEN 6:16

Maar wat het natuurlijke gezichtspunt betreft: wanneer iemand zich afvraagt of hij christen wil worden, betekent dat dat ik de kant kies van deze groep, de gemeente, deze christenen, en de wereld is tegen ons, en zij zijn in de meerderheid. Wil ik dat? Wil ik betrokken raken bij dat soort strijd? Wil ik aan de kant van de minderheid staan? Nou, dan kun je beter de kosten overwegen voordat je je bij mij aansluit, want dat is wat je gaat worden.

Maar aan de andere kant zou je ook kunnen zeggen dat jij de koning met tienduizend soldaten bent en tegenover God in de minderheid bent. Wil je tegen Hem vechten, of wil je vrede met Hem sluiten? Dat zijn de twee opties. Als je besluit dat je niet in staat bent Hem te verslaan die tegen je optrekt, kun je beter je overgeven aan Hem die tegen je optrekt. Zodra je je overgeeft, is dat wat Jezus vredesvoorwaarden noemde. Zelfs als dit niet Zijn hoofdpunt was in Lukas 14, illustreert het toch goed genoeg waar Hij het over heeft - namelijk dat als wij met God de strijd aangaan over wie Heer is over ons leven, en Hij zegt: nee, Ik ben de Heer, jij onderwerpt je aan Mij, en ik zeg: nee, dat wil ik eigenlijk niet, ik wil mijn eigen heer zijn, dan komt er een worsteling. Ik zou verstandig genoeg moeten zijn om te gaan zitten en te zeggen: heb ik werkelijk de middelen om God in een oorlog te verslaan? Waarschijnlijk niet. Dan kan ik beter vredesvoorwaarden zoeken. Dan kan ik beter met Hem verzoend worden.

5

Toegang tot Gods overvloedige genade

En Paulus zei: natuurlijk wil je die vrede hebben. Je wilt niet in oorlog zijn met God. God zal altijd winnen, en jij zult daarom verliezen, tenzij je je overgeeft - in welk geval jij wint, en God ook. Het is een win-winsituatie, want als je vrede met God hebt, heb je allerlei soorten voordelen. God is een overwinnaar die je, zodra je je aan Hem onderwerpt, overvloedig voordelen schenkt die niet beschikbaar waren toen je tegen Hem was. Zoals wat? Wel, door Christus hebben we - vers 2 -

Door Hem hebben wij ook de toegang verkregen door het geloof tot deze genade waarin wij staan, en wij roemen in de hoop op de heerlijkheid van God.

ROMEINEN 5:2

Toegang tot deze genade waarin we staan, toegang tot deze genade. We kunnen door geloof putten uit die genade. Geloof is de toegang tot genade.

Maar wat is genade? Paulus heeft genade eerder al omschreven als Gods overvloedige voorziening en gave aan ons, zonder dat iets van onze kant de indruk rechtvaardigt dat we die verdiend hebben - wat christenen vaak simpelweg onverdiende gunst noemen. God begunstigt ons zonder dat we het verdienen, zonder dat we er recht op hebben of het waard zijn. Maar 'gunst' geeft niet helemaal weer wat genade werkelijk inhoudt, want gunst is gewoon een houding - ik ben jou gunstig gezind in plaats van ongunstig gezind. Ja, God is ons inderdaad gunstig gezind door genade, en dat is zonder enige verdienste van onze kant. Hij is ons gunstig gezind, maar Zijn genade beperkt zich niet enkel tot een passieve houding van Zijn kant. Genade is Gods actieve hulp, zegen en overvloed.

Hoe weet ik dat? Denk eens na — kijk naar 2 Korinthe. Paulus gebruikt het woord genade op allerlei manieren die ons misschien vreemd voorkomen als we genade alleen maar zijn gaan opvatten als Gods onverdiende gunst en niets meer. Wat dacht je hiervan? 2 Korinthe 8, vers 9, daar staat:

Want u kent de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij omwille van u arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat u door Zijn armoede rijk zou worden.

2 KORINTHE 8:9

Zijn genade is niet alleen Zijn bereidheid om jou te aanvaarden, maar ook om jou te verrijken. En om die reden hebben sommige mensen die over genade spreken een acrostichon bedacht op basis van de letters G-R-A-C-E — in het Engels de letters van het woord voor genade — en ze noemen dat: God's riches at Christ's expense, dat wil zeggen: Gods rijkdom, op kosten van Christus. Dus: Gods rijkdom op kosten van Christus, niet op de onze. Ik heb dat altijd een vrij goede manier gevonden om samen te vatten wat genade is. Het is niet alleen dat God mij gunstig gezind is, maar Hij is mij tastbaar gunstig gezind. Hij is mij voelbaar gunstig gezind. Hij is mij gunstig gezind door mij op allerlei manieren te verrijken.

6

Genade bekwaamt tot goede werken

Wat voor verrijking? Kijk naar 2 Korinthe 9, vers 8, in het volgende hoofdstuk.

Daar staat:

En God is bij machte elke vorm van genade overvloedig te maken in u, zodat u, wanneer u in alles altijd al het nodige bezit, overvloedig kunt zijn in elk goed werk.

2 KORINTHE 9:8

— wat is het resultaat van alle genade die overvloedig naar mij toe komt? —

Wat betekent het nu dat Gods genade overvloedig naar mij toe komt? Ik heb toereikendheid. Het stelt mij in staat om elk goed werk te doen dat ik moet doen. Het is iets wat mij in staat stelt. Het maakt mij toereikend om te doen wat christenen horen te doen. Het christelijke leven is geen leven dat geleefd wordt door pure wilskracht. Het wordt geleefd door bovennatuurlijke hulp. Gods genade wordt ons gegeven om ons in staat te stellen toereikend te zijn voor de taak om christen te zijn.

Als je een paar hoofdstukken verder kijkt, in 2 Korinthe 12, spreekt Paulus over zijn doorn in het vlees en hoe hij drie keer heeft gebeden dat God die doorn in het vlees van hem zou wegnemen. En in plaats van Paulus' doorn weg te nemen — wat voor beproeving dat ook geweest mag zijn — geeft Jezus hem dit antwoord. 2 Korinthe 12, vers 9:

Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.

2 KORINTHE 12:9

Paulus zegt:

Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, zodat de kracht van Christus op mij rust. Paulus zegt: ik ben zwak, ik ben gekweld — help me alsjeblieft, neem dit alsjeblieft weg, verlicht me alsjeblieft. Jezus zegt: nee, Ik heb een beter plan: Mijn genade is voor jou genoeg. Ze zal je kracht geven. Je hebt een last te dragen, maar het is een last die Ik voor je zal dragen. Ik zal je de kracht geven door Mijn genade.

Zie je, Gods genade is Zijn toereikendheid. God is in staat om alle genade overvloedig naar je toe te laten komen, zodat je in alle opzichten genoeg hebt en overvloedig kunt zijn in elk goed werk. Genade is in de gedachte van Paulus dus meer dan dat God alleen maar zegt: 'Je bent oké, je bent in orde bij Mij, Ik ben je gunstig gezind.' Het verwijst naar zichtbare blijken van Zijn gunst, in de vorm van het geven van toereikendheid voor alles wat Hij van ons wil dat we doen. Zie je, het hele christelijke leven is een leven van genade, geleefd door de kracht die genade geeft.

7

Paulus' arbeid door Gods genade

Als je kijkt naar 1 Korinthe hoofdstuk 15, vergelijkt Paulus zichzelf met de andere apostelen. Hij zegt in vers 10:

Maar door de genade van God ben ik wat ik ben, en Zijn genade voor mij is niet tevergeefs geweest. Integendeel, ik heb mij meer ingespannen dan zij allen; niet ik echter, maar de genade van God, die met mij is.

1 KORINTHE 15:10

— dat wil zeggen, de andere apostelen, in de context. Ik heb meer werk verzet dan de andere apostelen deden. Nu klinkt dat niet erg nederig, dus zegt hij:

toch niet ik, maar de genade van God die met mij was De genade van God die met mij was — wat deed die? Ze arbeidde. Ik heb meer tot stand gebracht. Ik heb harder gewerkt dan zij, maar ik was het niet die dat deed; het was de genade van God die dat door mij deed. Ik werd in staat gesteld door de genade van God.

Als je nog wat verder terugkijkt, in 1 Korinthe hoofdstuk 3, herinnert Paulus de Korintheërs eraan hoe hij daar was gekomen en een gemeente had gesticht op een plek waar in Korinthe nog geen gemeente bestond. Dat is best een prestatie, om naar zo'n heidense stad te gaan — er is geen enkele christen in de stad, en je sticht een gemeente, en ze groeit en wordt iets. Dat is indrukwekkend. Hij heeft het over wat hij daar heeft gedaan, in 1 Korinthe 3. Hij zegt in vers 10:

Overeenkomstig de genade van God die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd en een ander bouwt daarop. Ieder dient er echter op toe te zien hoe hij daarop bouwt.

1 KORINTHE 3:10

— dat wil zeggen, van de gemeente —

Ik kwam daar als eerste; ik heb de gemeente gesticht, ik heb het fundament gelegd. Anderen komen nadat ik weg ben, en zij bouwen na mij verder op dat fundament. Maar ik deed het volgens de genade van God die mij gegeven was als een wijs bouwmeester. Dat wil zeggen, Gods genade maakte mij tot een wijs bouwmeester, zodat ik kon doen wat ik moest doen — dat wil zeggen, God op die manier dienen.

8

Geestesgaven als genadegaven

Weet je dat wanneer de Bijbel het heeft over de gaven van de Heilige Geest, het Griekse woord dat daar wordt gebruikt *charismata* is? Dat is het meervoud; *charisma* is het enkelvoud voor gave. De gaven van de Heilige Geest — wat zijn dat? Nou, daar horen dingen bij zoals profetie, woord van wijsheid, woord van kennis. Zelfs het werken van wonderen en genezingen staan op die lijst. Dat zijn bovennatuurlijke dingen. En er zijn ook andere gaven die niet zo'n duidelijk bovennatuurlijk karakter hebben, maar die toch gaven van de Heilige Geest zijn — zoals onderwijzen, leidinggeven, en dat soort dingen. Bemoedigen, hulp bieden — die staan ook vermeld als gaven van de Geest. Maar het woord *charisma*, dat op al deze plaatsen wordt vertaald met 'gaven',

komt van het Griekse woord charis — genade. Charis is het Griekse woord voor genade. Charisma betekent een gave van genade, dat wil zeggen, een begiftiging met genade.

Heb jij de gave van profetie? Dat is een begiftiging met genade; God geeft je de genade die je in staat stelt om te profeteren. Heb jij de gave van het werken van wonderen? Waarschijnlijk niet — de meesten van ons hebben die niet. Maar als je die wel hebt, dan is dat een begiftiging met genade, een bekwaming van Godswege om te doen wat je normaal gesproken niet zou kunnen. Zelfs de gave van onderwijzen, waarvan ik vermoed dat dit de gave is waarin ik voornamelijk werkzaam ben, is een gave van genade. Het is een begiftiging. Het is natuurlijk mogelijk dat mensen zonder genade en zonder God toch onderwijzen, maar niet dat ze bereiken wat er door de onderwijsgave bereikt zou moeten worden, want de onderwijsgave hoort meer over te dragen dan alleen informatie. Het prediken van het Woord van God en het onderwijzen van het Woord van God hoort leven over te dragen. Een universitair docent die heel goed is in wat hij doet, en geen christen is, kan schitterend informatie overdragen. Maar de mensen die zijn les verlaten, hebben daardoor geen geestelijk leven ontvangen, want het is geen werk van de Heilige Geest. Het is gewoon een vaardigheid, een menselijke vaardigheid. De gave van onderwijzen, of vermanen, of hulp bieden, of leidinggeven — sommige van deze activiteiten kunnen worden gedaan door mensen die helemaal niet behouden zijn en de Heilige Geest niet hebben, maar zij zijn dan niet werkzaam in een gave van de Geest. Zij zijn dan alleen maar werkzaam in het vlees, in menselijk vermogen. En het levert wel iets op, en sommigen kunnen daar op natuurlijke wijze heel bekwaam in zijn, zonder enige gave van de Heilige Geest. Maar als iemands gave van de Heilige Geest — zijn begiftiging met genade — onderwijzen, leidinggeven of hulp bieden is, krijgt die activiteit een andere dimensie. Iets wat er niet zou zijn zonder de zalving van de Heilige Geest daarop. Iets dat genade overdraagt, leven overdraagt, iets van God overdraagt, geestelijke winst overdraagt aan mensen.

9

Genade door woorden en Christus' volheid

Er staat in Efeze 4, waar het gaat over de norm voor het christelijke spreken, Efeze 4:29 — Paulus zei:

Laat er geen vuile taal uit uw mond komen, maar wel iets goeds, wat nuttig is tot opbouw, opdat het genade geeft aan hen die het horen.

EFEZE 4:29

Is het niet interessant dat wanneer wij spreken, dat moet zijn wat opbouwt en genade overdraagt aan wie het horen? Er zit iets van een zalving van de Geest van genade in elke gave van genade, elk charisma. Het is de kracht van de Heilige Geest die genade of genoegzaamheid geeft aan wie die gave bezit, om te doen wat menselijkerwijs niet gedaan zou kunnen worden.

Iemand zou theologie kunnen onderwijzen zonder ook maar iets van God te weten, en zou zelfs alle begrippen die orthodoxe theologen geloven kunnen overdragen van het ene verstand naar het andere. Maar het hart en de geest dienen en door de kennis van God leven doorgeven, dat is iets wat iemand die God niet kent niet kan doen. En zelfs niet elke christen zou dat goed doen. Maar als iemand op dat gebied een gave heeft, een gave van de Geest, dan zal die persoon, wanneer hij spreekt, genade overdragen aan hen die hem horen. Het zal iets van God Zelf overdragen, meer dan alleen maar zoveel informatie, zoals men normaal zou denken dat een leraar doet.

En dus staat de Bijbel vol verwijzingen naar genade als een kracht die mensen bekwaam maakt: God stelt hen in staat tot datgene waartoe zij anders niet in staat zouden zijn. Paulus zegt: neem deze doorn van mij weg. Hij zegt:

Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.

2 KORINTHE 12:9

En in Johannes hoofdstuk 1, waar we lezen over Jezus die naar de aarde kwam, Johannes 1:14, staat er:

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.

JOHANNES 1:14

Toen de mensen Jezus zagen, zagen zij dat Hij vol van genade was. Maar vers 16 zegt: en van Zijn volheid — nou, waar was Hij vol van? Hij was vol van genade en waarheid. Nou, die volheid, van Zijn volheid hebben wij allen ontvangen. Wij hebben ontvangen om ook vol te zijn van genade en waarheid.

En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, en wel genade op genade.

JOHANNES 1:16

Of, letterlijker weergegeven: genade voor genade.

Christus was vol van genade en waarheid, en Hij bediende in genade. Sterker nog, in Lukas 4 staat, toen Hij sprak in de synagoge van Nazareth, dat

En zij betuigden Hem allen hun instemming en verwonderden zich over de woorden van genade die uit Zijn mond kwamen, en zij zeiden: Is Híj niet de Zoon van Jozef?

LUKAS 4:22

Nou, Hij was vol van genade en waarheid.

Waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over. Wanneer jij vol bent van genade, ga je spreken in genade. Je zult woorden van genade hebben. Je zult genade overdragen aan wie jou horen.

Genade is iets van bovennatuurlijke aard, iets dat hoort bij het hele pakket van in Christus zijn. En genade is er niet alleen voor dingen die met bediening te maken hebben. Zoals Paulus zei:

Maar door de genade van God ben ik wat ik ben, en Zijn genade voor mij is niet tevergeefs geweest. Integendeel, ik heb mij meer ingespannen dan zij allen; niet ik echter, maar de genade van God, die met mij is.

1 KORINTHE 15:10

Overeenkomstig de genade van God die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd en een ander bouwt daarop. Ieder dient er echter op toe te zien hoe hij daarop bouwt.

1 KORINTHE 3:10

Maar genade is er ook om lijden te verduren. Dat komt naar voren waar staat:

Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.

2 KORINTHE 12:9

Dat staat in de context van jouw lijden. Ik ga je hier helpen. Ik zal je daarvoor de genade geven.

10

Genade vinden en ontvangen door geloof

En dus spreekt de Bijbel over mensen die genade ontvangen op het moment dat ze die nodig hebben. In Hebreeën staat:

Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip.

HEBREEËN 4:16

Bij de troon van de genade ontvangen we twee dingen. Ten eerste barmhartigheid van God, wat de meesten van ons denken dat genade is, en niets meer dan dat. Maar bij de troon van de genade ontvangen we barmhartigheid, en er is nog iets anders. Er is genade om te helpen. Hebreeën zegt: genade om ons te helpen op het moment dat we die nodig hebben.

Dus hoe krijg ik toegang tot die genade? Wel, Romeinen 5:2, ons huidige vers, zegt:

Door Hem hebben wij ook de toegang verkregen door het geloof tot deze genade waarin wij staan, en wij roemen in de hoop op de heerlijkheid van God.

ROMEINEN 5:2

Er is een voorraad van genade in God. Wij hebben er toegang toe. Het is een schatkamer van genade. Alle genoegzaamheid voor alle dingen is daar te vinden. God geeft ons niet zomaar een opdracht in de verwachting dat we die met onze eigen, vleselijke middelen op een of andere manier zouden moeten uitvoeren. Dat zou niet verschillen van een opdracht die een werelds mens binnen welke andere religie dan ook zou kunnen krijgen. Jezus wil dat wij in Zijn Koninkrijk dienen, in Zijn kracht en door Zijn genade. En daarvoor moeten we toegang hebben tot die genade. Wanneer we die toegang hebben — er staat in vers 2, Romeinen 5:2:

Door Wie we toegang hebben gekregen tot deze genade. Dat wil zeggen: door Jezus hebben we toegang tot deze genade. Hoe dan? Door geloof. Daarom zegt Paulus elders ook:

Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God;

EFEZE 2:8

Je hebt door het geloof toegang tot genade. Als je geloof hebt, put je uit die genade. Die genade betekent niet alleen dat je, als je sterft, naar de hemel gaat omdat God je vergeeft, maar het is de genade die je in staat stelt. Jouw vertrouwen op God levert genade op om je te helpen op het moment dat je die nodig hebt. Dat is een geweldig voordeel van je aan God te hebben overgegeven en vrede met God te hebben. We hebben nu dit voordeel. Zijn genade is beschikbaar. En trouwens, de genade is oneindig.

11

Genade op het moment van beproeving

We lezen over een aantal van de grote martelaren die de genade lieten zien die hun gegeven was in hun marteldood. En we weten dat ze verschrikkelijke pijn geleden moeten hebben, maar ze hieven hun handen op en zongen en prezen God vanwege de bovennatuurlijke steun die God hun had gegeven. Zijn genade was met hen. Sommige van de anabaptistische martelaren hadden een teken afgesproken waarmee ze, terwijl ze op de brandstapel werden verbrand, zouden aangeven dat ze genade ontvingen. Ze legden hun vingers tegen elkaar, zodat de menigte, de christenen, zouden begrijpen dat ze daarmee zeiden: ik ontvang hier genade. En dat moesten ze op die manier doen, omdat hun tong soms was uitgesneden voordat ze op de brandstapel werden verbrand, omdat bekend was dat ze vanaf de brandstapel preekten en mensen tot bekering brachten. Dus hun vijanden, die hen doodden, sneden hun eerst de tong uit. Daarom hadden ze een afspraak: als je genade ontvangt — want we kijken immers allemaal naar jouw lijden, en dat maakt ons bang — maar als God je de genade heeft gegeven, laat dat dan aan ons weten, zodat het ons bemoedigt, zodat wij op dezelfde manier kunnen lijden door diezelfde genade. En de anabaptistische martelaren stierven keer op keer met hun vingers tegen elkaar gedrukt, terwijl ze zeiden: God heeft mij de genade gegeven. En wanneer je huid is afgestroopt en je tong is uitgerukt, en ze je langzaam verbranden boven groen hout, dan is dat niet gemakkelijk om te verdragen. En dit waren geen bovenmenselijke wezens. Dit waren echte mensen van vlees en bloed, net als wij. Mensen van gelijke aard als wij. Ze waren op de dag voordat ze werden gemarteld niet anders dan wij. Maar terwijl ze werden gemarteld, werd hun genade gegeven, en die genade stelde hen op bovennatuurlijke wijze in staat om te verdragen wat mensen normaal gesproken niet kunnen verdragen.

Corrie ten Booms moeder stierf toen Corrie nog een kind was. Later verloor ze ook haar vader en haar zus, en nog anderen, in concentratiekampen van de nazi's, en moest ze zelf jarenlang lijden in die kampen, in Ravensbrück, geloof ik, een van de verschrikkelijke folterkampen van de nazi's. Maar als kind, toen haar moeder stierf, was ze behoorlijk angstig, omdat ze voor het eerst met de dood te maken kreeg, niet alleen in theorie, maar binnen het gezin. Ze stond zelf niet persoonlijk tegenover de dood, maar ze was bang. En ze zei tegen haar vader: ik ben bang, ik weet niet hoe ik het zal volhouden wanneer ik moet sterven. En haar vader was klokkenmaker en klokkenreparateur, en zij was toen nog een klein meisje. Hij zei: Corrie, weet je nog wanneer ik je meeneem naar Amsterdam en we daar onze klokken aan de handelaars verkopen? En ze zei: ja. Hij zegt: we gaan nu met de trein. Wanneer geef ik je je treinkaartje? Ze zei: je geeft me het kaartje net op het moment dat we instappen. Hij zei: dat klopt, want je bent nog maar een jong meisje. Als ik je het kaartje van tevoren zou geven, zou je het misschien kwijtraken, maar ik bewaar het voor je, en op het juiste moment zorg ik dat je het hebt. En hij zei: zo is onze hemelse Vader voor ons. Hij zei: weet je, wij krijgen de genade niet nu al gegeven voor dingen die we pas later nodig zullen hebben, maar wanneer we die nodig hebben— Ik krijg het een beetje te kwaad, gedeeltelijk omdat ik zie dat mijn vrouw hier emotioneel van wordt. Het is moeilijk om iemand anders te zien huilen zonder zelf ook te gaan huilen. Maar ook— zij huilt omdat ze weet dat ik ook bijna zover ben. Het raakt me heel diep. Maar weet je, wanneer je de genade nodig hebt, heeft God die, en er is genoeg. Bij kleine beproevingen heb je weinig genade nodig, en dat is misschien alles wat je hebt. Bij grote beproevingen heb je meer genade nodig, en die is beschikbaar.

Mijn voormalige vrouw is bij een ongeluk om het leven gekomen. Ik voelde op zo'n verbazingwekkende manier dat God mij genade gaf, dat al mijn vrienden dachten dat ik het gewoon ontkende. Ze dachten: je doorloopt de vijf fasen van rouw. Je zit in de eerste fase van rouw. Je ontkent het. Je komt hier nog wel uit, en dan zal het je alsnog hard raken. Ik dacht: ik ontken helemaal niets.

En hij zei: Naakt ben ik uit de buik van mijn moeder gekomen en naakt zal ik daarheen terugkeren. De HEERE heeft gegeven en de HEERE heeft genomen; de Naam van de HEERE zij geloofd!

JOB 1:21

Dat is geen ontkenning. Dat is bevestiging. En ik ben er nooit op die manier 'uitgekomen'. Er is nooit een moment geweest dat me zo hard raakte als ik had verwacht, want het was de genade van God. Daar bestaat geen twijfel over. Nu hebben we toegang tot die genade omdat we geloven. Als we op God vertrouwen, komt die genade, zoals een kind dat op zijn vader vertrouwt. Wanneer je het nodig hebt, zal Hij het je geven. Je hoeft je daar geen zorgen over te maken. Hij heeft wat er nodig is. Hij heeft alle genade die nodig is.

En God is bij machte elke vorm van genade overvloedig te maken in u, zodat u, wanneer u in alles altijd al het nodige bezit, overvloedig kunt zijn in elk goed werk.

2 KORINTHE 9:8

12

De hoop op Gods heerlijkheid

Het leven van de christen is een leven van genade. En Paulus zegt dat, omdat we door God gerechtvaardigd zijn, we vrije toegang hebben tot deze genade door het geloof. En dat is misschien wel het heerlijkste van deze weldaden, maar het is niet alles. Hij zegt in vers 2:

Door Hem hebben wij ook de toegang verkregen door het geloof tot deze genade waarin wij staan, en wij roemen in de hoop op de heerlijkheid van God.

ROMEINEN 5:2

We hadden het al eerder over de heerlijkheid van God. De heerlijkheid van God is onze hoop. Wat is onze hoop? Onze hoop is dat we aan Jezus gelijk zullen zijn. In Kolossenzen 1 verbindt Paulus onze hoop op bekende wijze met de heerlijkheid van God. Hij zegt in Kolossenzen 1:27:

Aan hen heeft God willen bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit geheimenis onder de heidenen: Christus onder u, de hoop op de heerlijkheid.

KOLOSSENZEN 1:27

De hoop van de christen is heerlijkheid. We verheugen ons in de hoop op de heerlijkheid van God. In Titus 2 vers 13 verwijst Paulus naar de zalige hoop, die hij omschrijft als:

terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus.

TITUS 2:13

De hoop van de christen is de verschijning van Gods heerlijkheid. Maar waar? Paulus zei:

Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden.

ROMEINEN 8:18

Onze hoop is dat de heerlijkheid van God in ons geopenbaard zal worden. Dat wil zeggen, dat we gezien zullen worden en aan Jezus gelijk zullen zijn. Het karakter, de heerlijkheid, de gelijkenis en het beeld van Christus zullen dan volledig in ons gevormd zijn. Daarom zei Johannes:

Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat, als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is.

1 JOHANNES 3:2

En dan zegt hij:

En ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, zoals Hij rein is.

1 JOHANNES 3:3

13

Door lijden heen naar heerlijkheid

De hoop van de christen is dat hij als Jezus zal zijn. Die hoop is de heerlijkheid van God. Wij zullen delen in de heerlijkheid van God, maar niet zonder eerst door lijden heen te zijn gegaan en genade te hebben ontvangen in ons lijden. Petrus voegt dus alles samen wat we hebben besproken, in één vers, 1 Petrus hoofdstuk 5, vers 10. Petrus zegt:

De God nu van alle genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, Hij Zelf moge u — na een korte tijd van lijden — toerusten, bevestigen, versterken en funderen.

1 PETRUS 5:10

God gaat je volmaken, versterken en bevestigen. Hij is de God van alle genade. Hij heeft ons geroepen tot Zijn eeuwige heerlijkheid. Wanneer je een tijd hebt geleden, word je daarbij ongetwijfeld door Zijn genade gesteund en overeind gehouden. Genade en heerlijkheid zijn niet van elkaar te scheiden, omdat lijden en heerlijkheid niet van elkaar te scheiden zijn.

Denk aan de weg naar Emmaüs, waar Jezus met die twee mannen sprak. Hij zegt:

En Hij zei tegen hen: O onverstandigen en tragen van hart! Dat u niet gelooft al wat de profeten gesproken hebben! Moest de Christus dit niet lijden en zo in Zijn heerlijkheid ingaan?

LUKAS 24:25-26

Als Christus pas in Zijn heerlijkheid binnengaat nadat Hij heeft geleden, zou er voor ons dan een betere weg bedacht zijn, waardoor wij zonder lijden tot heerlijkheid zouden ingaan? Hoe kunnen wij aan Christus gelijk zijn als Hij gekroond werd met doornen, en wij gekroond worden met rozen? Hoe kunnen we verwachten makkelijker volmaakt te worden dan Hij?

En we hebben eerder gezien, in 2 Korinthe 4 vers 18, dat er staat:

Wij houden onze ogen immers niet gericht op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig.

2 KORINTHE 4:18

In het voorafgaande vers, 2 Korinthe 4:17, staat dat de verdrukkingen voor ons een eeuwig gewicht van heerlijkheid bewerken. De heerlijkheid, de gelijkvormigheid aan Christus, wordt in ons uitgebeiteld door de beitel van het lijden en de beproevingen die door genade worden doorstaan. God geeft ons de genade voor het proces, en de heerlijkheid als beloning voor het doorstaan van dat proces.

En zo zegt Paulus daar — hij heeft beide dingen samen in Romeinen 5 vers 2 —

Door Hem hebben wij ook de toegang verkregen door het geloof tot deze genade waarin wij staan, en wij roemen in de hoop op de heerlijkheid van God.

ROMEINEN 5:2

14

Verdrukking vormt karakter en hoop

Wij staan nu in genade; wij hopen op een toekomstige heerlijkheid, dat wil zeggen dat wij als Christus zullen zijn. En niet alleen dat - alsof dat nog niet genoeg was - in vers 3:

En dit niet alleen, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, omdat wij weten dat de verdrukking volharding teweegbrengt,

ROMEINEN 5:3

Nou, waarom? Omdat wij hopen op de heerlijkheid van God. We komen daar niet zonder de verdrukkingen. En hij legt uit dat, omdat wij roemen - of hopen - in de heerlijkheid van God, wij ook roemen in het proces, de verdrukkingen. Dat geeft onze beproevingen een andere betekenis dan ze anders zouden hebben. Zonder deze hoop zouden deze beproevingen gewoon een ergernis zijn, of zelfs een kwelling, iets wat schijnbaar onrechtvaardig is, iets wat gewoon verkeerd is. Maar wij begrijpen dat wij een hoop hebben om aan Jezus gelijkvormig gemaakt te worden, en dat verdrukking de beitel is waarmee dit beeldhouwwerk tot stand wordt gebracht.

En hij zegt:

En dit niet alleen, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, omdat wij weten dat de verdrukking volharding teweegbrengt, en de volharding ondervinding en de ondervinding hoop.

ROMEINEN 5:3-4

Waarom? De Engelse vertaling die de spreker gebruikt, geeft het woord hier weer als 'karakter', waar de HSV 'ondervinding' heeft. Waarom zou karakter invloed hebben op onze hoop? Wel, als onze hoop is dat ik als Jezus zal zijn - als mijn hoop de heerlijkheid van God is, dat ik aan Hem gelijk zal zijn en Zijn beeld zal delen - dan bemoedigt het mijn hoop wanneer ik zie dat mijn karakter zich precies in die richting ontwikkelt. Dit is geen dwaze hoop. Ik zie de verdrukkingen volharding bewerken, en volharding karakter bewerken. Dit bemoedigt mijn hoop dat ik inderdaad het doel zal bereiken om als Jezus te zijn, want ik kan het karakter zien - ik kan het zien gebeuren, ik kan zien hoe het zich in de juiste richting vormt.

Nu geldt:

15

Gods liefde in ons en voor zondaars

En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons gegeven is.

ROMEINEN 5:5

Dat wil zeggen, het is geen ijdele hoop. Als je hoopt dat je aan Jezus gelijk zult zijn, zul je niet beschaamd worden, want het is de liefde van God, de vrucht van de Heilige Geest in ons leven, die het beeld van Christus is. Want wat is het beeld van Christus anders dan liefdevol te zijn zoals Hij liefdevol is?

Dit is Mijn gebod: dat u elkaar liefhebt, zoals Ik u liefgehad heb.

JOHANNES 15:12

Dat is Christusgelijkvormigheid. Als de Heilige Geest nu de liefde van Christus in mijn hart voortbrengt, lijkt dat op Jezus. En wanneer mijn karakter verbetert, zou dat zichtbaar moeten worden doordat ik steeds meer liefheb zoals Christus liefheeft. Dit bemoedigt mijn hoop, en de hoop is niet ijdel, omdat de Heilige Geest de vervulling van die hoop tot stand brengt door de liefde van Christus in mijn hart voort te brengen.

Want toen wij nog krachteloos waren, is Christus op de bestemde tijd voor goddelozen gestorven. Want bij hoge uitzondering zal iemand voor een rechtvaardige sterven; hoogstens immers heeft iemand de moed om voor de goede mens te sterven. God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren.

ROMEINEN 5:6-8

Nu verwondert hij zich hier eigenlijk over de liefde van God die ons gegeven werd. Zoals Jezus zei:

Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden.

JOHANNES 15:13

God heeft het leven van Zijn Zoon gegeven. En Jezus heeft Zijn leven afgelegd voor ons. Niet toen wij het soort mensen waren voor wie je graag een gunst zou doen. Mensen zullen over het algemeen niet sterven voor andere mensen. Maar als ze dat al doen, in die zeldzame gevallen waarin mensen sterven voor andere mensen, dan sterven ze voor mensen die zij als goede mensen beschouwen.

Er zijn veel meer mensen die naar voren zouden stappen om te sterven in de plaats van Billy Graham of Moeder Teresa dan in de plaats van Adolf Hitler of Charles Manson. Want je denkt: nou, Billy Graham—ik wil eigenlijk niet sterven, maar hij kan door te leven meer bereiken dan ik. Moeder Teresa is waardevoller dan ik; zij is groter, ik ben de mindere. Ik vind het idee van sterven eigenlijk niet fijn, maar ik zou mezelf opofferen voor iemand zoals zij. Het is toch logisch dat zij zou moeten leven en niet ik. Maar zeg nu hetzelfde over sterven voor Adolf Hitler, Charles Manson, of iemand anders die verschrikkelijk is. Wie zou dat doen?

Hij zegt dat je zelden mensen zult vinden die bereid zijn te sterven voor andere mensen, maar af en toe, voor een goed mens, vind je soms iemand die dat misschien wel zou willen doen. Maar dit is niet wat Jezus deed. Hij stierf niet voor goede mensen. Hij stierf voor de besten van de mensen, maar ook voor de slechtsten van de mensen. Hij stierf voor alle mensen. En zoals er staat:

Toen we nog zondaars waren, is Christus voor ons gestorven. Dat is de demonstratie van Gods eigen liefde jegens ons.

16

Veel meer behouden na verzoening

Nu zegt hij op grond daarvan: „veel meer dan”. Let op dit “veel meer”, want dat komt in de rest van het hoofdstuk nog verschillende keren terug. Paulus heeft het over iets wat al gebeurd is, maar er valt nog veel meer uit af te leiden. Hij redeneert van het grotere naar het kleinere. Het grotere is dat Hij voor zondaars gestorven is. Het kleinere is dat

Hij voorziet in alles wat we nodig hebben. En Hij zal veel eerder geneigd zijn dat te doen, aangezien Hij het grotere al gedaan heeft; Hij zal veel eerder geneigd zijn ook het kleinere te doen.

Hij zegt:

Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn.

ROMEINEN 5:9

Als ik gerechtvaardigd ben, dan zal Hij mij natuurlijk redden van elke toorn die mij te wachten staat. Ik ben nu van Hem. Nu ik gerechtvaardigd ben, ben ik een van Zijn kinderen. Zou je niet meer dingen doen voor je eigen kinderen dan voor iemand die niet je kind is? Zou je niet meer doen voor je kinderen dan voor je vijanden? Welnu, toen je een vijand was, is Hij gestorven. Wat zou Hij dan niet voor je doen, nu je een kind bent? We zullen zeker van de toorn gered worden door Hem.

Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, hoeveel te meer zullen wij, nu wij verzoend zijn, behouden worden door Zijn leven.

ROMEINEN 5:10

En behouden zijn betekent meer dan alleen naar de hemel gaan. Behouden zijn omvat als het ware het hele pakket van het behoud: verzoend worden met God, de Heilige Geest ontvangen, de genade krijgen om alles te doorstaan en aan dat alles genoeg hebben. Dit alles maakt deel uit van het behoud. Behoud is een herstel van de juiste verhouding tussen de mens en God, en dat omvat al deze kenmerken. Het is niet alleen naar de hemel gaan. Aangezien Jezus voor ons stierf toen we Zijn vijanden waren, hoeveel te meer zullen, nu we niet meer Zijn vijanden zijn, alle weldaden van het behoud ons gegeven worden vanwege Zijn leven.

17

Roemen in God om de verzoening

En dit niet alleen, maar wij roemen ook in God, door onze Heere Jezus Christus, door Wie wij nu de verzoening ontvangen hebben.

ROMEINEN 5:11

Nu zei Paulus dat zij zich verheugden in God, of roemden in God—in het Grieks wordt hetzelfde woord gebruikt, roemen. In hoofdstuk 2, vers 17:

Zie, u wordt Jood genoemd. U steunt op de wet en roemt in God,

ROMEINEN 2:17

Welnu, zij roemen in God in de zin dat zij Joden zijn en dat zij rusten in de wet. Dat wil zeggen, zij houden zich aan de wet, en dat is hun roem. Ons roemen in God is van een andere soort. Ons roemen is alleen in God, niet in iets wat wij gedaan hebben. Ik kan niet roemen in iets wat ik gedaan heb, maar ik kan roemen dat ik een geweldige God heb.

Er staat dat wij ons ook verheugen, of roemen—that is de letterlijke vertaling—in hoofdstuk 5, vers 11:

in God door onze Heer Jezus Christus, door Wie we nu de verzoening hebben ontvangen. Die verzoening is wat hij in het eerste vers „vrede met God” noemde. Deze vrede hebben we ontvangen door Jezus, en dit zijn de weldaden die we hebben.

Dus nadat hij in de eerdere hoofdstukken zijn zaak voor rechtvaardiging door het geloof heeft opgebouwd, rondt hij dat nu als het ware af door alle geweldige weldaden te noemen die ons toevallen vanwege die verzoening die we met God ontvangen hebben. Op de rest van hoofdstuk 5 komen we nog terug. Dat verdient een aparte sessie helemaal voor zichzelf, dus we zullen hoofdstuk 5 nu niet afmaken.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Romeinen 5:1
- Romeinen 5:2-11
- Romeinen 3:27
- Lukas 14:31
- Lukas 14:32
- 2 Koningen 6:16
- Romeinen 5:2
- 2 Korinthe 8:9
- 2 Korinthe 9:8
- 2 Korinthe 12:9
- 1 Korinthe 15:10
- 1 Korinthe 3:10
- Efeze 4:29
- Johannes 1:14
- Johannes 1:16
- Lukas 4:22
- Hebreëën 4:16
- Efeze 2:8
- Job 1:21
- Kolossenzen 1:27
- Titus 2:13
- Romeinen 8:18
- 1 Johannes 3:2
- 1 Johannes 3:3
- 1 Petrus 5:10
- Lukas 24:25-26
- 2 Korinthe 4:18
- Romeinen 5:3
- Romeinen 5:3-4
- Romeinen 5:5
- Johannes 15:12

- Romeinen 5:6-8
- Johannes 15:13
- Romeinen 5:9
- Romeinen 5:10
- Romeinen 5:11
- Romeinen 2:17

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.